



Mocromaffia bedreigt de democratische rechtsorde

Posted on 28 december 2022 by Bart Collard

Nederland is internationaal bekend als het land van vrijheid. Toch zijn er wat scheuren in de fundamenteën van die vrijheid ontstaan. Zo zorgt de georganiseerde misdaad tegenwoordig voor een beperking van individuele vrijheden. Op de valreep van 2022 vraagt Bart Collard daar aandacht voor.

In Nederland konden opiniemakers en politici jarenlang probleemloos reizen op de fiets of met het openbaar vervoer. De moorden op Pim Fortuyn (mei 2002) en Theo van Gogh (november 2004) markeren een kantelpunt in de Nederlandse geschiedenis, primair voor rechts Nederland. Ik herinner me dat ik een debat bijwoonde tussen Afshin Ellian en Femke Halsema in, waarschijnlijk, 2007 op het Museumplein in Amsterdam. Ellian werd begeleid door een aantal 'kledingkasten' in pak, Halsema arriveerde op de fiets.

Wie zich kritisch uitlaat over migratie, en met name over de islam, moet niet alleen vrezen voor jihadisten, maar ook voor extreemlinkse organisaties. Zo belandden Geert Wilders, Ayaan Hirsi Ali en Afshin Ellian op dodenlijsten van radicale moslims.

Een terechte vraag is: kom je daar ooit nog van af?

Bedreiging door georganiseerde misdaad

Een meer recente ontwikkeling is het gevaar voor het leven van journalisten, opiniemakers, politici of ambtsdragers dat uitgaat van de georganiseerde misdaad. In drugsland Nederland vinden al decennia liquidaties plaats in de onderwereld, en in het schemergebied tussen boven- en onderwereld. Ook zijn er gevallen bekend van ontvoeringen van ondernemers voor losgeld. De ontvoering van Freddy Heineken door Willem Holleeder, Cor van Hout, Jan Boellaard en Frans Meijer is daar een bekend voorbeeld van.

Maar extreem geweld tegen volksvertegenwoordigers, overheidspersoneel of opiniemakers kwam in Nederland niet veel voor. Wel in Italië. In mei 1992 werd de Italiaanse onderzoeksrechter Giovanni Falcone opgeblazen door de Siciliaanse maffia. Collega Paolo Borsellino trof in juli 1992 hetzelfde lot. Beide rechters waren helden die niet terugdeinsden voor het geweld van de maffia, en kopstukken uit de onderwereld wilden berechten.

Met de opkomst van de zogenaamde mocromaffia in Nederland veranderde dat. Deze mocromaffia, die bestaat uit meerdere groepen die vanuit een crimineel netwerk met elkaar verbonden zijn, schuwt extreem geweld niet.

Wellicht is de moord op [Nabil Amzieb](#) het meest extreme voorbeeld daarvan. Hij werd onthoofd en zijn hoofd werd op straat gelegd voor een shisha-lounge in Amsterdam. De rest van zijn lichaam werd in een gestolen undercovervoertuig van de politie gelegd dat vervolgens in brand werd gestoken. Een middelvinger naar de observatieteams van de politie? Enkele [vergismoorden](#) zijn ook het gevolg van onderwereldvetes. Ook wordt [gericht](#) geschoten op de politie.

Omerta-cultuur

In maart 2018 werd de [broer](#) van kroongetuige Nabil B. in de zaak tegen Ridouan Taghi vermoord. In september 2019 werd [Derk Wiersum](#), de advocaat van Nabil B., ook vermoord. De [Rechtbank Amsterdam](#) stelde hierover terecht: 'Deze liquidatie heeft grote verontwaardiging, onrust en gevoelens van onveiligheid teweeg gebracht in de samenleving, omdat een dienaar van de rechtstaat om het leven is

gebracht.'

Waarom zou je de advocaat van degene die negatief over jou zal gaan verklaren laten vermoorden? De eerste voor de hand liggende reden is om Nabil B. te laten afzien van het verder verklaren. Zijn broer en advocaat zijn reeds geliquideerd. Wie wordt de volgende?

In de tweede plaats gaat van de moord op Wiersum een afschrikkend effect uit jegens andere advocaten, of mensen die Nabil B. op een of andere wijze bijstaan: wie verklikkers beschermt, kan een kogel verwachten, of zelfs zes in het geval van Wiersum. Het is een omerta-cultuur zoals die gold binnen de maffia.

In juli 2021 werd dat geluid vanuit de bende van Taghi nogmaals bevestigd toen misdaadverslaggever Peter R. de Vries werd doodgeschoten. De Vries was de [vertrouwenspersoon](#) van Nabil B. geworden. De moorden op Wiersum en De Vries kunnen gelden als een nieuwe vreselijke mijlpaal in de Nederlandse misdaadgeschiedenis.

Toegenomen dreiging voor personen

De moord op Wiersum leidde ertoe dat aanvankelijk tientallen [personen en locaties](#) extra beveiligd moesten worden. Dat aantal lijkt alleen maar te zijn gegroeid. Het [gaat om](#) allerlei rechters, officieren van justitie, advocaten, journalisten, opiniemakers en politici. Misdaadjournalisten als Paul Vugts, Mick van Wely, John van den Heuvel kunnen hun werk niet meer ongestoord doen, omdat ze beveiliging nodig hebben en soms zelfs van *safe house* naar *safe house* leven.

Een reis van Van den Heuvel en Tweede Kamerlid Ulysse Ellian om te leren van de Italiaanse aanpak van georganiseerde misdaad resulteerde er in dat ook Ellian beveiligd moest worden, zo blijkt uit het [boek](#) *John van den Heuvel. Een lustrum lange extreme beveiliging*. Het doen van publieke uitlatingen over de georganiseerde misdaad is in Nederland kennelijk dermate riskant dat het nodig is. Het is tragisch: vader Ellian leverde zijn vrijheid in door te waarschuwen voor de radicale islam; zoon Ellian doordat hij Nederland wil behoeden voor de verharde realiteit van de onderwereld.

Ondermijning van de rechtsstaat

Ondermijning van de rechtsstaat kan op twee wijzen gebeuren. In de eerste plaats vanuit een ideologisch of politiek motief. Het gaat dan om daden en groeperingen die worden aangeduid als extremistisch of terroristisch. In de tweede plaats vanuit een meer egoïstisch motief, waarbij het kan gaan om georganiseerde criminaliteit. Beide vormen kunnen niet worden getolereerd. Uiteraard kennen beide vormen van ondermijning gradaties.

In België verblijft minister van Justitie Vincent van Quickenborne in elk geval enkele weken met zijn familie in *safe houses*. [Van Quickenborne](#) wijst erop dat de dreiging komt vanuit de drugsmaffia, die ernstig wordt opgejaagd door de overheid. 'Vandaar dat ze dit soort acties ondernemen. Ik zal niet de laatste minister zijn die dit zal meemaken.' De minister beseft kennelijk dat er momenteel niet aan beveiliging te ontkomen is.

Mark Rutte en prinses Amalia

In september 2022 ontstond een nieuw [dieptepunt](#) in de Nederlandse misdaadgeschiedenis. Ditmaal waren in elk geval minister-president Mark Rutte en prinses Amalia het mikpunt van de mocromaffia. Zij zouden ofwel op een dodenlijst staan ofwel het risico lopen om ontvoerd te worden.

Het oude Nederland, dat ogenschijnlijk vrije land waarin de premier op de fiets naar zijn werk kon gaan en waarin een prinses in Amsterdam of Leiden kon studeren en in relatieve rust veilig kon opgroeien met een eigen publiek leven, is niet meer.

Een jonge vrouw die haar leven aan het ontdekken is en niets te maken heeft met de misdaadwereld, moet ernstig beveiligd worden omdat ze het oudste kind van de koning is. Met zo'n daad wil een opdrachtgever uitstralen boven de rechtsorde te staan of daar volledig lak aan te hebben. Het getuigt van een in Nederland nog ongekende narcistische brutaliteit zoals we die kennen uit Mexico of het vroegere Italië.

Isolatie van misdadigers

Er moet iets veranderen, maar hoe? De beveiliging van door de georganiseerde

misdaad bedreigde personen kost veel geld en daarmee capaciteit die voor andere doeleinden gebruikt zou kunnen worden. Dat dienaren van de rechtsstaat of gewone burgers het slachtoffer worden van intimidaties, bedreigingen en extreem geweld is echter belangrijker dan het financiële perspectief. Niemand staat boven de wet, al lijken misdadigers als Ridouan Taghi daar soms anders over te denken.

In zijn nieuwste boek stelt John van den Heuvel dat het belangrijk is 'om misdaadkopstukken in gevangenschappen te isoleren. Dat het voor zware criminelen onmogelijk moet worden om met de buitenwereld te communiceren. Daar blijken wij zelfs in een extreem beveiligde instelling als de EBI niet toe in staat'. Uiteraard moet er aandacht blijven voor de rechten van gedetineerden, maar als een misdadiger zijn criminele organisatie vanuit de gevangenis blijft voortzetten, met inbegrip van het geven van moordopdrachten en ontvoeringen dan valt er veel te zeggen voor het standpunt van Van den Heuvel.

Er is niet één oplossing voor het probleem, maar er is een concreet strijdplan nodig tegen de intimiderende en gewelddadige acties van misdaadkopstukken. We mogen het nooit normaal gaan vinden dat journalisten, opiniemakers, politici of ambtsdragers bedreigd worden. Sterker nog, we moeten ons daar hard tegen blijven verzetten.

*De donateurs vormen het fundament van Wynia's Week. Zij maken het mogelijk dat ons online magazine 104 keer per jaar verschijnt - ook straks weer, in 2023. Doneren kan op verschillende manieren, kijk [HIER](#). **Hartelijk dank!***